

SAKSFRAMLEGG

Til:	Møtedato:	Sak:
Fakultetsstyret for Fakultet for biovitenskap, fiskeri og økonomi	11.10.2017	

Økonomiske virkemidler knyttet til eksternfinansiert virksomhet

Innstilling til vedtak:

1. Fakultetet viderefører nåværende tiltak for å øke den eksternfinansierte virksomheten. I tillegg innføres følgende tiltak:
 - Høy prosjektaktivitet og lønnsomme prosjekter skal tillegges vekt ved prioritering av nye stillinger, strategiske utstyrsmidler og fordeling av rekrutteringsstillinger.
 - Det innføres en belønningsordning for innsendte søknader til EU. For rollen som koordinator eller arbeidspakkeleder gis det et annuum på kr 100 000, og for rollen som prosjektdeltaker kr 20 000.
 - BFE garanterer for prosjektetableringsstøtte (PES) ved manglende bevilgning fra NFR.
 - Det skal bygges opp en profesjonell prosjektstøtte-funksjon for håndtering av EU- og andre større prosjekter. Funksjonen organiseres som en del av forskningsseksjonen. Fakultetsledelsen kommer med forslag til oppbygging av funksjonen ved fordeling av budsjett for kommende år.
 - Det skal utarbeides en modell for å tilbakeføre budsjetterte lønnsmidler på eksterne prosjekter hvor fast ansatte deltar i godt finansierte prosjekter. Tilbakeføringen skal i så stor grad som mulig tilfalle gruppen/fagmiljøet.
2. Dagens TDI-modell justeres som det fremgår av saksfremlegget og videreføres. Fakultetsledelsen skal vurdere en lavere sats for fagmiljøer som benytter vesentlig mindre infrastruktur enn andre.
3. Følgende prinsipper for finansiering av eksterne prosjekter og bruk av egeninnsats legges til grunn:
 - Søkere skal bidra til å sikre en best mulig finansiering av prosjekter.
 - Prosjekter skal så langt som mulig, og innenfor muligheter og rammene til finansieringskilden og programmer, søkes fullfinansiert.
 - Egeninnsats bør holdes på et minimum, og så langt som mulig være i form av eksisterende ressurser.
 - På søknader sammen med andre institusjoner skal partene sikres mest mulig like vilkår. Ressursinnsatsen til BFE bør stå i et rimelig forhold til det faglige og økonomiske utbyttet.

- Veiledning av stipendiater for andre prosjektdeltakere bør være dekket av prosjektbevilgningen.
 - Ansatte må ha godkjenning før innsending av søknad, dette gjelder også deltakelse i søknader som sendes fra andre institusjoner
 - I forkant av viktige søknadsfrister vil administrasjonen legge opp til et utvidet kapasitet for assistanse ved utforming av standarddeler i søknad og kalkulering av budsjett.
4. Administrasjonen utarbeider en plan for å gjøre regler for ekstern finansiering og de ulike insentivordningene kjent blant de ansatte. Planen kan bygge på den nyetablerte prosjektstøtteportalen.

Begrunnelse:

Saken omhandler prinsipper rundt fakultetets håndtering av eksterne prosjekter. Dette omfatter både håndtering av den enkelte søknad eller prosjekt, prosjektenes betydning for den samlede økonomien, og virkemidler for å motivere ansatte til å søke prosjekter.

Bakgrunnen for saken er blant annet fakultetsstyresak 19-15, hvor styret behandlet rapport fra arbeidsgruppe nedsatt for å se på den eksterne finansieringen ved BFE. Gruppa kom med en rekke kortsiktige tiltak som skulle settes i verk umiddelbart. Tiltakene gikk på hjelpemidler for den enkelte søker, rutiner for håndtering av søknader og prosjekter og prinsipielle avklaringer rundt prosjektøkonomi. Administrasjonen ble bedt om å utrede og komme tilbake med langsiktige tiltak.

Det arbeides med ulike hjelpemidler både for søkere/prosjektledere, og de som skal bistå disse. Dette omfatter søknadsstøtte, prosjektportal og regnskapsrapporter. Disse berøres ikke nærmere her.

Håndtering av økonomiske forhold rundt eksterne prosjekter

Det er mange grunner til å søke prosjekter, og til å ha en godt finansiert prosjektportefølje:

- Faglige og kvalitative argumenter.
- Inndekning av økte kostnader i organisasjonen, som følge av prosjekter.
- Muliggjør aktivitet utover det man får til gjennom ordinær budsjettamme.
- Opprettholde eller øke bevilgningen over statsbudsjettet gjennom RBO (den resultatbaserte forskningskomponenten).
- Uttalt målsetning fra Kunnskapsdepartementet som eier (blant annet gjennom utformingen av RBO).
- Økt økonomisk handlingsrom, noe som gir mulighet til å oppnå fakultetets faglig-strategiske målsetninger.

Med eksterne prosjekter menes her bevilgninger fra andre kilder enn statsbudsjettet, som faller inn under begrepet *bidrags- og oppdragsfinansiert aktivitet* (BOA). I tillegg er det naturlig å inkludere andre midler som kommer utenom den ordinære årlige bevilgningen til fakultetet, det være seg universitetsinterne prosjekter, tilleggsbevilgninger fra Kunnskapsdepartementet eller andre departement, eller bevilgninger fra andre statlige etater. Likhetsstrekket er at det er aktivitet som kommer i tillegg til, eller forsterker, det vi allerede gjør, og er tidsavgrenset. Utover dette kan innholdet i de enkelte prosjektene være svært ulike. Det samme gjelder motivasjonen for å tildele midlene – alt fra rene gaver til kjøp av tjenester.

Et vesentlig moment når det gjelder økonomisk håndtering av prosjekter, er at aktiviteten skaper en merbelastning på ulike ledd i organisasjonen. Noen ganger kan denne merbelastningen være bagatellmessig, i det den overlapper med aktivitet som allerede er i gang. Det kan for eksempel være ansatte som innvilges et utenlandsstipend fra NFR. Utover selve reisen, krever dette kun et visst administrativt merarbeid i forhold til arkiv- og regnskapsmessig håndtering av bevilgningen og reiseregningen. Andre prosjekter kan kreve betydelig bruk av infrastruktur, som arealer eller forskningsfartøy. Prosjektkostnadene kan inndeles slik:

Direkte kostnader
- enten i form av direkte utbetalinger fra prosjektet (prosjektansatte, drift/reiser, utstyr, kjøp av FoU-tjenester osv.)
- eller i form av interne transaksjoner (fast ansattes arbeidsinnsats, bruk av forskningsfartøy etc.)
- leiestedskostnader ¹ (stipulert andel av felles lab.arealer, feltutstyr, teknisk personell, utstyr og kjemikalier/lab.rekvisita ²)
Indirekte kostnader (kontor/inventar, IT, bibliotek, administrasjon)

De indirekte kostnadene og leiestedskostnadene beregnes per årsverk. For 2017 har de indirekte kostnadene kr 368 000 for vitenskapelig ansatte og 124 000 per teknisk/administrativt ansatt. Leiestedskostnadene har utgjort 253 000, og gjelder eksperimentelle fagmiljøer (AMB, samt de realfaglige gruppene ved NFH). Dette forslås justeres til 245 000 for nye søknader. I tillegg dekkes bruk av noen større infrastrukturer/plattformer direkte slik som f.eks. Marbio. På denne måten blir BFEs modell mer lik de andre enhetenes modeller. Endringen forslås innført fra nye innvilgede prosjekter i 2018.

Utgangspunktet er at alle prosjekter skal være fullfinansierte, det vil si både dekke dokumenterte merkostnader og stipulerte kostnader som påløper utenfor selve prosjektet. Dette fremgår også av regelverket som departementet har fastsatt for sektoren og av universitetets egne retningslinjer. På oppdragsprosjekter, hvor det stilles krav til en motytelse (at finansieringskilden overtar en rettighet fra universitetet), er kravet om fullfinansiering absolutt. På andre prosjekter er det adgang for å gå inn med egenfinansiering. Kravet er at mengden egenfinansiering skal stå i samsvar mellom den faglige nytten man oppnår.

Sett fra prosjektleders side vil det mest grunnleggende være å ha inndekning for de direkte merkostnadene på prosjektet. Det hersker en generell forståelse for at fakultetet må ha en inndekning for økte kostnader. Det kan også oppfattes som et nullsumspill – skal fakultetet ha sin del av bevilgningen må dette gå utover det som er igjen til faglig aktivitet. Det er fremdeles en utbredt misoppfatning at den ordinære driften finansieres gjennom en god og stabil grunnbevilgning. Legitimiteten for å kreve fullfinansiering avhenger også av at den enkelte oppfatter å få noe igjen – det være seg i form av effektive administrative tjenester, god infrastruktur, å få lagt til rette for den ekstra innsatsen som prosjekter gjerne innebærer, eller synliggjøring av eget arbeid.

Egeninnsats

¹ Leiestedskostnader kunne også vært definert som indirekte kostnader. Grunnen til at de her regnes med som direkte kostnader, er at de opprinnelig var ment å belastes det enkelte prosjekt for faktisk bruk. Se for øvrig vedlegg 1, hvor leiestedskostnadene diskuteres mer inngående.

² Her inngår kun teknisk personell som utfører fellesoppgaver – HMS, innkjøp, drift/vedlikehold av utstyr, samt kjemikalier/lab.rekvisita som kjøpes inn felles til samme formål.

Fra fakultetets side er det avgjørende å få dekket mer enn bare de direkte kostnadene ved prosjektaktiviteten. Den ordinære, faste bevilgningen dekker ikke den ordinære driften ved fakultetet, heller ikke alle de faste stillingene. Samtidig er egeninnsats nødvendig, og ikke alle former for egeninnsats er nødvendigvis negativt. Det er derfor ønskelig med en prinsipiell avklaring rundt bruken av egeninnsats.

Egeninnsats kan grovt sett komme i følgende former:

- Ansatte som bidrar med egen arbeidstid.
- Eksisterende infrastruktur som brukes i prosjektet.
- Overlapp med eksisterende aktivitet. Det kan være aktivitet vi allerede finansierer innenfor egen ramme som vil være relevant for prosjektet, eller det kan være finansiering fra andre kilder som vi kan bruke som egeninnsats i en ny søknad.
- Finansiell egeninnsats: Enten ved at finansieringskilden bare dekker en viss andel av prosjektkostnadene, har en maksimumssats for støtte, egne regler for påslag for indirekte kostnader, eller i ytterste konsekvens at man må inn med rene penger i prosjektet.

I sin mest «uskyldige» form kan egeninnsats være noe vi uansett vil gjøre, men hvor vi får styrket finansieringen gjennom å søke andre om deler av kostnadene. Det vil da være uklokt å si nei til den ekstra finansieringen og bære alle kostnadene selv. Noen ganger kan dette være finansieringskilder eller utlysninger som kun er ment å dekke drift eller bestemte kostnader. Eksempler på dette kan være NFRs utlysninger for utenlandsopphold og konferansestøtte, Tromsø forskningsstiftelse infrastrukturmidler, Sparebankens gavefond eller Nansenstiftelsen.

Andre ganger kan det være snakk om ny aktivitet, men hvor vi kan få dekket noe av kostnadene fra andre.

Det er nokså vanlig å bruke vitenskapelig ansattes arbeidstid som egeninnsats på enkelte typer prosjekter, blant annet NFR. Vitenskapelig ansatte har normalt halvparten av sin arbeidstid til forskning. NFR er restriktive til å dekke lønn til fast vitenskapelig ansatte. Unntaket er hvis vedkommende har krav til inndekning av egen lønn eller dersom arbeidsomfanget på prosjektet er så stort at det er til hinder for andre oppgaver (undervisning). Dersom BFE er partner på et prosjekt, står vi friere til å sette betingelser for å være med i prosjektet. Det må da gjøres en avveining mellom hva vi oppnår og bruken av egeninnsats. Momenter som bør tale for å kreve inndekning for lønn, kan være at vi bruker kostbar infrastruktur (fartøytid, Havbruksstasjonen m.m.), at vi skal veilede stipendiater ansatt hos andre partnere, eller at vi bidrar med mye arbeidsinnsats uten ellers å få en større del av prosjektbevilgningen. Dette er både for å sikre at BFE sitter igjen med noe for sin deltakelse, og for å forhindre at vi dekker kostnader for eksterne parter, eller at andre partnere bruker oss for å få tilgang til rimeligere eller gratis infrastruktur. Samtidig er det også slik at det oftest er stramme totale rammer for prosjektene/programmene slik at de enkelte partnernes andel av felles finansiering i samarbeidsprosjekter, oftest er gjenstand for til dels harde forhandlinger.

Andre ansatte, som teknikere eller administrativ personell, bør omsøkes dersom de skal gjøre arbeid for prosjektet. Det er stor etterspørsel på teknisk bistand, og prosjektarbeid inngår ikke i grunnlaget for beregning av leiestedskostnadene. Dette omfatter også instrumentteknikere, som ofte deltar på forskningsstoktene.

EU dekker som regel alle direkte kostnader med et påslag (25 %) for indirekte kostnader. Enkelte utlysninger kan ha særlige vilkår. Inntekter fra EU gir svært stor uttelling i RBO. Det er derfor svært kostbart ikke å søke om dekning av faktiske kostnader. Foruten påslag for indirekte kostnader gir

EU-inntekter universitetet en uttelling i finansieringssystemet på 126 % (2017). Å unnlate å søke om dekning av kostnader tilsvarende én krone gir totalt 2,82 kroner i tapte inntekter.

Som nevnt i vedlegg vil ikke EU dekke et standard påslag for leiestedskostnader. På prosjekter som innebærer bruk av infrastruktur må det i hvert tilfelle vurderes om det lønner seg å gjøre eksakte beregninger for bruk av infrastruktur. Med tanke på den høye uttellingen i finansieringssystemet, skal det lite til for at dette vil være regningssvarende.

Det er en utbredt oppfatning av at egeninnsats er viktig for å vise at man virkelig vil satse på et prosjekt. NFR har ikke noen slik politikk, og på utlysninger hvor det stilles krav om at institusjonene skal gå inn med egeninnsats, er dette sagt eksplisitt i utlysningen. Bevisst underbudsjettering kan tvert imot vurderes som negativt for gjennomførbarheten av prosjektet. EU vurderer heller ikke bruk av egeninnsats, kun at søknaden er realistisk budsjettert. Samtidig kan det være et problem at konkurransen mellom søkerne er så hard at man tvinges til å operere på grensen av hva som er mulig innenfor budsjettrammen. Den enkelte søker vil gjerne ha tilbøyelighet til å ønske mer egeninnsats enn fakultetsledelsen, som skal godkjenne søknaden.

Flere finansieringskilder lyser ut midler til forprosjekter eller insentivmidler for å søke større prosjekter senere. Her bør det normalt gjelde de samme krav til finansiering, men at det gjøres en vurdering opp mot gevinsten som ligger i et eventuelt hovedprosjekt. Enkelte kilder dekker kun begrensede midler til forprosjekter, og dette må da vurderes konkret.

BFE samarbeider ofte med forskningsinstituttene på eksterne prosjekter. Her har de ansatte et langt sterkere krav til å tjene inn sin egen lønn. Det blir ofte antatt at universitetet ikke har behov for å få dekket inn lønn til de ansatte, i tillegg til at vi har en infrastruktur som ofte er etterspurt (blant annet forskningsfartøyer). Her bør det tilstrebes at noenlunde samme vilkår skal gjelde for alle prosjektpartnerne da dette etter hvert er både et uttalt mål fra KD og finansieringen i sektoren reduseres tilsvarende over tid. Det bør også stilles krav om at BFEs rolle i prosjektene, står i forhold til bruk av egeninnsats og infrastrukturen vi bidrar med.

BFE har i liten grad hatt tradisjon for «topping» av søknader. Topping innebærer at man søker flere finansieringskilder for til sammen å få dekket alle kostnadene. I den grad det blir gjort, er det på initiativ fra den enkelte. Det foreslås at at søkere også bør vurdere muligheten av sende søknader til flere finansieringskilder på prosjekter med mye egeninnsats. Dette gjelder særlig prosjekter fra «andre» kilder (enn EU og NFR) som har begrensninger i hvor mye de dekker, satser og grad av fullfinansiering.

Godkjenningsrutiner

Alle prosjektsøknader skal være godkjent av instituttleder og fakultetsdirektør før innsending. Midlertidig ansatte skal i tillegg ha godkjenning fra instituttleder for å begynne arbeid på en søknad. Godkjenningsordningen har flere formål; både at institusjonen skal være kjent med søknaden, at man faglig innestår for den, og å sikre at de økonomiske rammene er avklart. Bruk av egeninnsats skal være godkjent på forhånd. Ordningen er godt kjent blant de ansatte, og antallet søknader som sendes uten godkjenning er kraftig redusert. Det er fortsatt noen søknader som går fra andre institusjoner hvor vi er partner som blir sendt uten godkjenning. I mange tilfeller skyldes det nok hastverk eller ubetenksomhet, mens noen få har et mer pragmatisk forhold til rutiner.

Et mer utbredt problem er at rammene for søknaden er besluttet før den sendes til godkjenning. Dette gjelder særlig hvor flere prosjektdeltakere er involvert jf. forhandlinger om deltageres andel

av totalfinansiering. Fakultetsledelsen vil måtte være restriktive med å godkjenne slike søknader dersom vilkårene for BFE ansees for dårlige og gir for store kostnader.

Insentiver og virkemidler for å øke den eksterne finansieringen

Dette omfatter hvordan man motiverer flere medarbeiderne til å søke eksterne prosjekter, men også hvordan man kan legge til rette for de som søker eller har prosjekter. Når det gjelder det siste, ble det vurdert av arbeidsgruppen som så på ekstern finansiering, jf. styresak 19/15. I den grad vi tar det opp her, er det for å fremme nye aktuelle tiltak.

Det må først sies at økonomiske virkemidler og administrative støttesystemer selvsagt alene ikke er tilstrekkelig til å motivere ansatte. Indre faglig motivasjon og kapasitet, kultur (oppmerksomhet, synliggjøring, fremsnakking) er trolig minst like viktig. Disse omtales ikke nærmere her.

BFE, alternativt UiT, bruker i dag følgende økonomiske insentiver:

- Resultatkomponentene i finansieringssystemet videreføres delvis til individ- og gruppenivå.
- Prosjekttakkvisisjon inngår som kriterium ved prioritering i lokale lønnsforhandlinger.
- Prosjekttakkvisisjon inngår som kriterium ved prioritering av nøkkelfordelte stipendiatstillinger.
- Et antall rekrutteringspostdoktorer fordeles årlig på bakgrunn av innvilgede EU-prosjekter.
- Universitetet sentralt bruker strategiske stipendiatstillinger som egeninnsats i bestemte typer prosjekter (blant annet SFF – Senter for fremragende forskning og SFI – Senter for forskningsdrevet innovasjon).
- BFE bruker nøkkelfordelte stipendiater som egeninnsats på bestemte typer prosjekter
- Universitetet sentralt topper særlig prestisjetunge prosjekter med utvidede satsinger (for eksempel MSCA Advanced Grants fra EU og SFF).
- På fullfinansierte prosjekter går budsjetterte lønnsmidler til fast ansatte tilbake til instituttene, og skal komme fagmiljøet til gode (enten ved økte driftsmidler, frikjøp fra undervisning eller innleie av ekstrahjelp).
- Ved fordeling av nye stillinger (både vitenskapelige og tekniske) tillegges stor prosjektportefølje og godt finansierte prosjekter, vekt.
- Høy prosjektaktivitet tillegges vekt ved prioritering av strategiske utstyrsmidler (jf. BFEs utstyrstrategi, sak 5/17).
- Styrking av enkeltprosjekter med egne stillinger (blant annet KOAT, Finnfjord-prosjektet, større EU-prosjekter m.fl.). Stillingene benyttes til dels som avlastning for prosjektleder.
- Prosjektetableringsstøtte (PES) for utarbeidelse av EU-søknader, som er et spleiselag mellom NFR, UiT sentralt og fakultetet.
- Særskilt egeninnsats ved posisjonering og oppbygging av prioriterte fagområder og satsinger, for eksempel KOAT, vaksineplattform, Marbio/Arctic BC, miljø-DNA, Finnfjord m.fl.

Inntrykket er at virkemidlene isolert sett kan være riktige og fungerer bra, men at ikke alle er like godt kjent i fagmiljøet. Nedenfor følger kommentarer til noen av dem.

Selv om alle instituttene bruker komponentene i finansieringssystemet i sine interne fordelingsmodeller, fungerer ikke alle like bra på individnivå. En av grunnene er tidsforskyvningen. Dersom en i 2017 søker om en stipendiat på et prosjekt, vil belønningen for avlagt doktorgrad komme tidligst i 2024/2025. Dette taler for at man kanskje burde endre utformingen av insentivene på individnivå. Dersom en belønner søknadsinitiativet fremfor resultatene av det ferdige prosjektet, får man en tettere kobling mellom innsats og resultat. Instituttene bør gjennomgå sine interne

fordelingsmodeller med sikte på å styrke denne koblingen, og å se på uttellingen for de ulike komponentene.

Uttellingen på de ulike komponentene står heller ikke alltid i forhold til hverandre. Ettersom lønnsmidlene for fullfinansierte prosjekter tilbakeføres til instituttet, kan uttellingen for et relativt lite og strategisk ubetydelig utredningsoppdrag overstige et stort og prestisjetungt NFR-prosjekt med flere ansatte. Samtidig ønsker vi å oppmuntre til flere fullfinansierte prosjekter. Det er derfor viktig å se flere virkemidler i forhold til hverandre. For det store NFR-prosjektet kan for eksempel resultatbelønningen kombineres med at fagmiljøet prioriteres ved tildeling av nye stillinger eller prioriteres ved tildeling av rekrutteringsstillinger.

Utover insentivet for fullfinansierte prosjekter, er det ingen direkte insentiver for å sikre lønnsomhet i prosjektene. Ikke alle prosjekter kan være fullfinansierte (bl.a. som følge av vilkårene til finansieringskilden), men det kan likevel gjøres mye for å styrke finansieringen. For eksempel ved at man legger inn midler til teknisk personell eller søker flere kilder for å toppe finanseringen. Det er vanskelig å lage matematiske kriterier for dette, men det foreslås at å tydeliggjøre dette i ulike prioriteringer, som til nye stillinger, utstyrsanskaffelser m.v. Det foreslås også at fakultetsledelsen kan gjøre individuelle vurderinger av om deler av lønnsmidlene skal tilbakeføres til instituttet. Dette er særlig tenkt ovenfor fagmiljøer med generell høy prosjekttakkvisisjon og godt finansierte prosjekter.

Insentivordningen for fullfinansierte prosjekter kan blant annet benyttes til at prosjektleder frikjøpes fra undervisning. Det er også mulighet til å gjøre dette gjennom å søke finansieringskilden direkte, blant annet NFR. Det må understrekes at dette er et virkemiddel som er tiltenkt de som har en prosjektaktivitet utover det normale, og arbeidsmengden overstiger den halvparten av stillingen man har til å drive med forskning. Det er heller ikke et udelt positivt virkemiddel. Det er en målsetning for et breddeuniversitet at de ansatte både skal drive forskning og undervisning, og at de to oppgavene utfyller hverandre. Primært bør man derfor finne andre virkemidler for å støtte opp under prosjektlederrollen. Det kan for eksempel være gjennom å leie inn ekstra hjelp til å gjøre enklere forskningsoppgaver eller å tilby ekstra teknisk-administrativ støtte.

EU er en spesielt prioritert søknadsarena. Fakultetsledelsen ønsker å innføre en ordning med belønning av søknadsinitiativ til EU. Det foreslås 100 000 i ekstra driftsmidler for rolle som koordinator og arbeidspakkeleder, og 20 000 for prosjektdeltaker. Årsaken til at det ikke differensieres mellom koordinator- og arbeidspakkeleder-rollen, er at BFE har fått klare anbefalinger om at prosjektstøttefunksjonen mot EU ennå ikke er god nok til å påta seg å være koordinator, og at vi derfor bør sikte oss inn mot å være arbeidspakke-ledere.

Det bør prioriteres å styrke prosjektstøtte-funksjonen gjennom å bygge opp en profesjonell stab med prosjektadministratorer. Siden dette må gjøres gradvis, og siden omfanget av EU-prosjekter kan variere, foreslås det at denne funksjonen legges til forskningsseksjonen, og kombineres med andre arbeidsoppgaver. Som arbeidspakkeledere er det mindre mulighet til å legge inn administrativ støtte i søknadene, sammenlignet med om man er koordinator. BFE må derfor basere seg på å finansiere deler av stillingen(e) innenfor egen budsjetttramme i starten. Fakultetsledelsen vil komme tilbake med forslag om å styrke funksjonen i kommende budsjettfordelingssaker.

NFR har en egen stimuleringsordning for prosjekttableringsstøtte mot EU – PES. Potten er begrenset, og er et spleiselag mellom NFR, universitetet sentralt og det enkelte fakultet etter nøkkelen 50-25-25 %. Fakultetet vil gjennom dekanens strategiske midler støtte søknadsinitiativ

som det ikke er midler til å dekke gjennom PES-ordningen. Tilsvarende vil man også støtte utvalgte søknadsinitiativ mot andre, prioriterte utlysninger, som SFF og SFI.

Det er mulighet til å legge inn noe dekning av lønn til fast ansatte gjennom PES-ordningen. Der det er mulig vil de ovennevnte prosjektadministratorene bidra inn i søknadsprosessene, og således delfinansieres av ordningen.

Den største utfordringen med både eksisterende og foreslåtte tiltak er at de må være godt kjent blant de ansatte for å virke. Dette gjelder særlig hvor det er en indirekte kobling mellom mål og middel – som ved prioritering av nye stillinger. Det foreslås derfor at administrasjonen får i oppgave å utarbeide en kommunikasjonsplan, både for å gjøre BFEs regler og praksis rundt eksternfinansiering tydeligere, og for å gjøre de ulike virkemidlene og insentivene bedre kjent. Planen kan med fordel bygge på det pågående arbeidet med prosjektstøtteportalen, men også omfatte informasjonsmøter og tettere dialog med fagmiljøene.

Edel O. Elvevoll

dekan

—

edel.elvevoll@uit.no

77 64 60 01

Christian Hansen

ass. fakultetsdirektør

—

christian.hansen@uit.no

77 64 69 63

Dokumentet er elektronisk godkjent og krever ikke signatur

Vedlegg: Notat om evaluering av TDI-modellen ved BFE